

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

517 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razmašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 210 Tue., Sept. 9, 1941

BESEDA IZ NARODA

P. Bernard Ambrožič OFM

Jeremija se razgleduje

1. Pojdimo pogledat

Zdi se mi nepotrebno razmetavanje besed, pa vendar moram napisati nekoliko uvoda. Prvič glede naslova nad tem pisanjem. Kdor je videl ali celo bral moje članke v Amerikanskem Slovincu pretekle dni, bo kmalu razumel naslov. Kdor jih ni videl, naj mu bo povedano, da sem jih pisal pod naslovom: Jeremija na razvalinah. Naj bo s to opazko ta reč odpravljena. Slo mi je pa zato, da bi kolikor toliko zainteresiral naš narod za NUJNO pomoč rojakom v zasužnjeni domovini.

Stvar se mi zdi tako nujna in neobhodno potrebna, da ne morem mirovati. Napisal sem sicer pod zgornjim naslovom 12 člankov, pa gre mimo in smotam, kjer smo bili poprej. Hodeč reči, tako je večina s takimi in podobnim pisanjem. V našem primeru ne sme in ne more biti tako, ker je skoraj dvanajseta ura. Zapisal sem že pred nekaj dnevi, da imamo — v podobi rečeno — samo še 15 minut časa. Če sem druge opozarjal na to okolnost in jih pozival, naj vendar skušajo izrabiti ta dragoceni čas, kako ne bi jaz sam poskusil, da ga izrabim kar najbolje mogoče.

Zato sem se odločil, da bom nadaljnje članke poslal še dvema drugima slovenskima listoma za priobčitev. Saj je treba doseči kar mogoče široke plasti naroda, drugače — bo po nas... V naslednjih vrsticah se bom sam od sebe pojasnil skupni naslov nadaljnjih člankov. Jeremija je spet ves naš narod. Tisti, ki piše, in onj ki boste brali, smo vsak zase in vsi skupaj delček tega naroda, zato tudi nam gre priimek: Jeremija...

Ko človek piše za javnost in je njegovo pisanje objavljeno v tisku, ga seveda zanima, kakšen bo odmev njegovega pisanja v bralcih. Vsakdo, ki mu je s pisanjem za javnost resna zadeva, je tak. Razume se, da tudi jaz nisem drugačen. Zlasti pa velja to v tako resni stvari kot je ta, za katero gre tu in je šlo v prej omenjenih člankih.

Torej sem se zanimal, kako je čitajoča javnost one stvari sprejela. Nujno sem se zanimal za to, še preden je bila serija člankov končana. V normalnih razmerah bi si moral vzeti potrpljenje in vdano čakati, dokler bi se samo od sene ne pokazalo, kaj je stvar. Toda v našem primeru je stvar tako nujna in nepotrpljiva, da niti tega nisem mogel. Postal sem prav tako nepočakan, kakor je nepočakana stvar sama, ki nam zanjo gre.

Tam v Kanadi, kjer so oni članki nastali, sem bil tiste dni zelo samotni. Naš izseljeni narod je bil, primeroma daleč od mene. Cel pošta je imela preko meje iz Amerike nekam izredno počasno pot. Kolikor jo je bilo, je pa bila vsak dan bolj kričeča nujna, prinašajoča poročila o novih grozotah. NOVE so bile zame in menda za nas vse, nove niso bile za one naše ljudi tam za morjem, ki so padli med razbojnike...

Postal sem torej tako nepočakan, da sem stisnil par stvari pod pazduho in jo mahnil čez mejo, med naš narod v Ameriki, da izvem naravnost iz ust vsaj nekaterih rojakov, kako se jim zdi ta zadeva. Kam naj grem? Najbližji mi je Cleveland in najbolj pripraven, zakaj tu je največji procent naših ljudi in med njimi se ravno mudi mož, ki nam je pred kratkim prinesel iz domovine najbolj verodostojnih poročil in tudi popolnoma novih pobud. Še več, prinesel nam je

misli, želje, prošnje, rotitve naših tam doma. In z vsem tem nam je prinesel navodil, informacij, napotkov, novih pogledov na celo stvar.

In tako sem se ustavil v Clevelandu in se razgledal in poslušal in preden se vrnem v kanadsko osamljenost, bi rad še nekaj napisal.

Te reči bodo brali tudi rojaki v Kanadi. Oni poznajo razmere tam in se ne bodo čudili, ko govorim o "osamljenosti." Amerikanci nekako instinktivno sodijo tudi Kanado po svojih tukajšnjih razmerah in morda ne bodo razumeli. Saj si večinoma predstavljajo nas tam v Kanadi kot si predstavljajo svoje razmere. Sprašujejo me, kako napreduje tam naša slovenska "fara" ali naselbina in tako dalje. Naj mimogrede povem, da ne živimo tam skupaj v kaki skupni naselbini, ampak smo daleč drug od drugega in jaz se snidem s Slovenci le, če se spravim na vlak ali spustim avto na precej dolgo pot, ali pa če Slovenci tako naredijo, kot so naredili dne 17. avgusta, da namreč pridejo skupaj od blizu in daleč, kar se pa ne more prepogosto zgoditi.

No in tako sem se odločil, da pridem pogledat, da pridem na razgledovanje. Razgledovanje se je vršilo pod vidikom onih 12 člankov, ki sem jih splošno omenil, in pod tem vidikom nastajajo tudi naslednji članki. Zato ni nič drugega vse tole pisanje ko nadaljevanje tega, kar je že bilo v tisku. V naslednjem članku pa pridemo naravnost k stvari.

(Dalje.)

Eppichova ustanova

Kdor gornje izreče se nič ne zlaže; ves Cleveland in okoliška mesta vedo, da je Eppich ustanova sama zase na narodnih deskah. Udeležuje se izza mladih let in nikoli ni prenehal. Udeleževal se je v glasbi, telovadbi, igranju, kot komik in kot "Ribniški profesor." Vsi smo ga in ga še danes radi vidimo na odru, in kadar gre govorica okrog, da bo Eppich igral, tedaj je garantiran uspeh priredbe. Brez sodelovanja "našega" Eppicha, bi marsikatera priredba izpadla tako dobro kot je.

Slovenci imamo lepo čednost, da veliko več priznamo na tihem, brez pompa, in vzame dosti časa predno komu kaj odprto in javno priznamo. In to je dobro, kajti drugače bi hvalili vsako šemo med nami vsevpred. Eppichu je to menda najbolj znano, kajti vse kar je spravljal na oder je bilo premišljeno in naštuđirano delo, delo ki je dobivalo na rasti in razvoju; nihče ne more reči, da je on prikazen kot slamnat ogenj med nami. On je solidna institucija!

Marsikomu ni znano, da zdravne vsega tega si je Eppich izdelal sam svoje lutke, to je cel "teater" zase. Profesionalci so mu pripoznali, da je dobro delo in da na vsak način mora spraviiti stvar na oder in pokazati to svojo umetnost med nami. Skromnost je tista mora, ki ga drži nazaj, in vse moje in drugih prigovarjanje še ni izdalo nič. Upam da bodo drugi uspešili pri tem poskusu, da spravi to umetnost na naše odre. Stvar je poglavje samo zase in je svoje vrste umetnost, kar pripoznavajo najboljši dramski kritiki, eden izmed njih je tudi George Jean Nathan, glavni in najbolj pripoznan kritik v Ameriki.

Ta Eppichova ustanova je potom prizadevanja Zveze Kul-

turnih Društev S. D. Doma v Collinwoodu stvar, ki se jo bo pokazalo kot svojstvo ob njegovem koncertu v nedeljo 28. septembra ob 3:30 popoldne v S. D. Domu. Vsi, vsi, ki smo se zabavali ob njegovih nastopih, smo poklicani, da napolnimo dvorano na NJEGOV DAN in mu s tem pokažemo našo hvaležnost za 30-letno delovanje za Slovensko kulturo, besedo in pesem med nami. Budil je druge, dajmo mu skromno priznanje s tem. Da doseže največji moralen uspeh ob prireditvi za vse svoje prijatelje in častilce v naselbini. Joseph A. Siskovich

Deseta obletnica podružnice št. 50 SZZ

Vse naše članice in prijatelji ste prijazno vabljeni, da se udeležite prireditve v nedeljo, 28. septembra v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju.

V ta namen smo dobile dobro poznanega pevca G. Anton Sublja, ki nam bo zapel solo par pesmic kakor zna le on. Zapel pa nam bo tudi v dvospevu in sicer z gđ. Irene Jazbec, na klavirju pa ju bo spremljala Mrs. Vera Milavec-Slejko.

Pa tudi naše članice bodo pokazale kaj znanje in nam bodo zapele v šestospevu in solo. Na klavirju pa jih bo spremljala gđ. Eleanor Karlinger. Pri vseh pevskih nastopih pa bo v ozadju videti posebne žive slike. Tako da bo to nekaj posebnega ne samo za poslušalce ampak tudi za oko.

Počastile pa bomo tudi spomin naših dveh umrlih članic. Ker je pa to slavnost desete obletnice, bomo imele tudi ogromen "birthday cake." Torej le pridi. Le ga pogledat in mogoče ga tudi dobite en kos. Le sežite po vstopnicah, ki jih lahko dobite pri vseh naših članicah in le požurite se, da jih ne bo zmanjkalo. Vstopnina je po 35 in 50 centov a popoldne in zvečer; samo za ples zvečer pa je 35 centov. Za prijazne valčke in poskočne polke bodo skrbeli Kristof bratje. Začetek prireditve bo ob 3:30 popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Torej na svidenje v nedeljo, 28. septembra.

Mamie P. Marin.

Vsem lepa hvala

Mnogokrat sva se z mojo ženo pogovarjala kako nekatere potegnje, ko jim priredijo presenečenje. No in sedaj so pa z nama naredili prav tako.

K nam sta prišli Mrs. Elizabeth Košak, sestrična Fani Milčinovič in Miss Rose Papež ter so nam rekla, da nameravajo narediti presenečenje za našega mežnarja. Takoj sem rekel moji ženi: Keglovič pa res za službi, da se ga spomnimo saj nam tako vestno zvoni vsak dan in o pravem času. Kar daj nekaj, da bodo boljše napravile. Ženske so vzele prispevek, se še malo posmejale in šle. Čez čas pa so zopet prišle in nama poročile, da naj za soboto večer 3. avgusta povabiva Mr. in Mrs. Keglovič na dom in ob osmih zvečer pa naj ga spremliva domov, pa namesto domov pa naj ga izvabiva v šolsko dvorano.

Vse dobro, sva rekla s ženo, bo vsaj malo zabave. Ko pa pridemo do dvorane, pa vidimo spodaj luči in John pravi: Kdo pa je danes v dvorani, da ni meni nič povedal; pojdimo pogledat. Sama sta jo mahnila notri in jaz pa sem se v svoji nevednosti veselil kako se bo prestrašil, a vse je bilo tiho, kot bi ga nihče ne poznal. Ko pa še midva vstopiva, da bi pomagala kričati, pa zadoni tisti v srce sežajoči glas "surprise" in že nam hiti Miss Papež pripenja ti šopke in pravi: Za vajino 30 letničo poroko. Bog vaju živi!

Kaj sva tedaj mislila še sedaj ne veva. Veva pa to, da sva vam vsem prav iz srca globoko

hvaležna. Prav iz srca se zahvaljujemo začetnikom te zarote; Mrs. Elizabeth Košak, Miss Papež in najinim otrokom, ker ste se gotovo mnogo trudili, da ste spravili skupaj toliko najinih prijateljev.

Prav iz srca se zahvaljujemo: Mr. in Mrs. J. Rangus, Mr. N. Debeljak, Mr. Frank Kužnik, Miss Mary Debeljak, Mr. in Mrs. J. Kovach, Mr. in Mrs. J. Fortuna iz 82. ceste, Mr. in Mrs. Ig. Gliha, Mr. in Mrs. G. Milčinovič, Mr. in Mrs. Leo Keglovič, Mrs. F. Novak, Mr. in Miss Možir, Mr. in Mrs. A. Pucel, Mr. in Mrs. A. Zmarcely, Mr. in Mrs. Matt Zupančič, Mr. in Mrs. Fred Skufca.

Mr. in Mrs. J. Keglovič, Mr. in Mrs. A. Skerl, Mr. in Mrs. Stankovič, Mr. in Mrs. J. Kie, Mr. Fred Krečič, Mr. William Debeljak, Miss Lark, Mr. in Mrs. F. Hrovat iz 82. ceste, Mr. in Mrs. A. Stepic, Mr. in Mrs. A. Zabukovec, Mr. in Mrs. Ig. Godec, Miss Anna Kastelic, Mr. in Mrs. F. Košak, Father Oman, Mrs. Mary Polatnik iz 81. ceste. Mr. in Mrs. J. Resnik.

Mr. in Mrs. J. Glavič, Mr. in Mrs. Rudy Kenik, Mr. in Mrs. L. Ferfolia, Mr. A. Kordan, st., Mr. in Mrs. F. Stražar, Mr. in Mrs. J. Maver, Mr. in Mrs. Jos. Marinčič, Mr. in Mrs. Ig. Tekavčič, Mr. in Mrs. F. Turk, Mr. in Mrs. Andy Sinkovec, Mr. in Mrs. J. Blaz, Mr. in Mrs. F. Hrovat iz 81. ceste.

Mr. in Mrs. A. Skufca iz 78. ceste, Mrs. Andrews, Mrs. Boker, Mrs. Mary Jerič, Miss Maurica A. Kerby, Mr. in Mrs. L. Simončič, Mrs. Agnes Zagar, Mr. L. Zura, Mr. J. Urbančič, Mr. B. Homec, Mrs. G. Maver, Mrs. Papež iz 80. ceste, Mrs. Theresa Ležan, Mr. F. Blatnik, Mrs. Antonia Česnik.

Mr. in Mrs. A. Šraj, Mr. R. Suclar, Mr. F. Šraj, Mr. in Mrs. L. Kužnik, Mrs. Skufca iz 81. ceste, Miss R. Papež, Mr. in Mrs. Mulh, Mr. L. Shuster, Mr. Jos. Godec, Mrs. F. Barle iz 82. ceste, Mr. in Mrs. F. Sneyder, Mrs. Cvitko, Mrs. Zupan, Mr. Jos. Perko, Mr. J. Sennich, Mr. A. Kuhel, Mr. in Mrs. M. Zakrajšek, Mr. Rudi Papež, Miss M. Hafner, Mr. in Mrs. J. Zalel.

Prav iskreno in udano se zahvaljujemo Arko Florist za podarjeni šopek. Hvala Miss Ani Kužnik za krasen šopek. Prav iskreno se zahvaljujemo tudi Mrs. Josephini Stepic za vse ogromno delo v kuhinji. Gotovo ste imeli veliko dela in skrbi, da ste toliko in vse tako okusno napravili. Lepa hvala natakarkarjem in godbenikom, ker ste bili zares vsi pridni. Le z Johnom in Ano Keglovič bova še obračunala, no pa ker veva, da sta vse to napravila iz prijaznosti zato vam odpustiva in vam prav lepa hvala.

Dobro pa se zavedava, da vsem ne bova mogla vsega povrniti kar ste storili za naju ob najini 30 letničo poroko. Naj vam vsem povrne Bog že na zemlji s tem, da vam da ljubelega zdravja in sreče. Po smrti pa naj vam bo vsem zapisano v knjigo dobrih del. Če sva pa slučajno kakšno ime izpustila, se obenem tudi tistim prav lepo zahvaljujemo. Še enkrat vam kličeva vsem; Bog plačaj! Vam udano hvaležna, John in Antonija Debeljak

Septembrova številka "Novoga Sveta"

Konec tega tedna izide septembrova ali deveta številka četrtega letnika slovenskega družinskega mesečnika "Novi Svet", s sledečo vsebino: "Managerial revolution" (uvodni članek); "Pregled" (raznih dogodkov); "Po poti starih rimljanov" (članek); "Cejlje" (zgodovinski opis); L. Stanek; "Učitelj izprašuje" (pesem); Anthony J. Klančar (živiljenjepis); Iv. Zupan: "Lopati" (pesem); Limbarski;

"Zganje" (pesem); J. M. Tihe ure — "Cerkev Kristova" (premišljevanje); C. K. fof Javski" (zanimiva povest); "Slovenski pionir" (zgodba); "Zvesta srca" (romana); "Novi svet" izhaja točno 15. dneva vsak mesec. Številka prinese bogato vsebino. Tak list, kakor je vi svet" zlasti sedaj, ko je slovenski tisk, je velike važnosti za vsakega Slovincu. Te važnosti naj bi se vsak ameriški Slovincu temu dosledno deloval in jal ta lepi slovenski list. Zdad, ko prihaja jesen, njo zima, si ne morete bolje zabave, kakor dobiti slovenski list, ki ga boste v njem in velikim užitkom. Tak list je "Novi Svet", letno samo \$2; za Kanadsko zemstvo \$3.00. Naročnina jema Uprava "Novoga Sveta", 1849 W. Cernak Road, go, Ill.

Častna beseda, ki je ni hotel prelomiti, bi kmalu po nedolžnem na električni stol. L. 1928. je izgubil ter Jesse Gifford, ki je ženo in dvema otrokoma sanvilleu v Kaliforniji. se je med svetovno vojno na francoski fronti od svojega najboljšega prijatelja Jamesa Woodalla. Z nenadno odtegnil svoj pri znanju. Vsekar se je da jo zapusti na skrivno prične nekje drugje ljenje. Samo prijatelji dally se je zaupal in moral s častno besedo da ne bo izdal njegovega bivališča.

Kmalu potem so fordov voz nedaleč od Stevensona v Alabami ka ni bilo nikjer. Menda se je zgodil zločin, ob našla nobenega sledu. Končno so zasledili, ki je pa na vsa njna vztrajno molčal. je porodil prvi sum, umoril svojega prijatelja leta pozneje so našli neke reke v Alabami plo, o katerem je go. veva, ki se je bila med poročila, zadrževala, dvojnoma truplo njenega. Po tej najdbi so se bil že pri tedanji ševanju vedel sumljivi ali umora. Toda od znova odklanjal vsako prijatelja in umoril je veže častna beseda. nje je bilo proti njemu pa ni nalo razlagati. kdo dal toliko na svo besedo. Toda poročila nje vendarle niso pri šanju o krivdi. Nena Jesse Gifford namre javil.

Povedal je, da mu ni šlo dobro. Ko je da sprejela zakon, dobe vsi bivši bojevniki no odpravljeno, vrne v Susanville, proti prijatelju vedel ničesar, zvedel Susanville. Njegov se seveda imel za so se razprava proti dally takoj ustavili, no, kako bodo uredili odpravljeno za Jesse ali ga bodo prijeli ali govega pobega pred ni leti in kako bo komom njegove žene, vendar poročena z ma.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

TROJKA

DR. FRANC DETELA

V hlevu je zaprhal konj, ko se je prižgala luč, in kmalu je pripeljal mož k njemu okomatane ob brzdi iz hleva, ga vpregel v sani in privezal vajeti za kol ob vrtu. Potem je vrgel kepico snega v okno prvega nadstropja in počakal, da se je linica odprla in zopet zaprla. Tedaj je šel čakati pred hišna vrata. Dolgo dolgo ni bilo čuti nobenega glasu. Ne potrpežljivo se je mož prestopal na istem mestu in gledal in poslušal v temino. Zdaj se je zasakal ključ oprezno v ključavnici, stópila je skozi vrata ženska, v kožuh zavita, in obstala na pragu, drhteča od razburjenosti.

"Brž, brž!" je silil mož z zamolklim glasom.

"Kaj hočem storiti!" je vzdihnila ona. "Oh, kaj hočem storiti! Zdaj se še lahko vrnem. Baron, pustite me!"

"Neumnosti," je godrnjal baron, zaklenil vrata za seboj, vtaknil ključ v žep, dvignil Irma in jo nesel čez sneg na napreženi voz, kjer ji je zavil noge v gorko odejo. Pes je zarenčal in zalajal, sani pa so zdrknile tiho z dvorišča in izginile v gosti temini.

Neprijeten, mežav dan je prilizel po tej noči; ko je prišel za dnevom večer, sta počivali po dnevnem trudu v samostanu usmiljenih sester v Zagrebu naši znanci Milica in Helena, veseli, srečni in zadovoljni, in se pogovarjali o rečeh, ki ne zanimajo nikogar, kdor ne razume vzvišenih povodov popolnega žrtvovanja.

Kar ju pokliče zvonček. Prišli so bili iz gostilne polmrtvo deklico, ustreljeno v prsi, kateri je bilo treba streči. Prestrašeni sta se spogledali deklici, ko sta zagledali smrtnobledo obličje svoje vrstnice — Irme. Spreletele so ju za hip misli o božji kazni, a zadušila jih je takoj prirojena in privajena milosrčnost. Še bolj od tujk se jima je smilila znanka, ki jima je bila prizadela toliko bridkosti, a je ležala sedaj rečna, brez zavesti, usmiljenim srcem in rokam prepuščena. Bolestne poteze so kazile lepi obraz, stisnjene ustnice so drhtele od bolečin in hropeča sapa je stresala mlado telo, ki je nemo prosilo sočutja v svoji onemoglosti. Spomin tolike spremembe je iztiskal deklicama iz oči gorke solze. Dva zdravnika sta se trudila, da bi ustavila Irmi potekajočo kri. Ko je sledil eden z orodjem kroglji v telesu se je Irma prebudila z bolestinim krikom in odprla težke oči. Zagledala je Milico in Heleno. Trepalnice so se ji razširile, a se takoj zopet zaprle; braneče je dvignila roko in si prizadevala obrniti se na drugo stran.

"Proč, proč!" je šepetala zmučena. "Kje sem? Proč, maševalni duhovi! Jaz nisem umorila Vladimirja; baron ga je. A jaz črtim barona. Proč, proč!"

"Meša se ji; blede," je dejal zdravnik, poučil, kako morata z njo ravnati, in šel k drugemu bolniku, češ da je tukaj trud zaman.

"Ali si slišala?" je šepetala Helena zavzeta in sklenila roke.

"Oh, ni se ustrelil sam; hvala Bogu!" je dejala Milica.

Skrbno sta pazili Milica in Helena na vsako gibanje bolne deklice, ji hladili vročino čelo, molili poleg njene postelje in se posvetovali, kako bi jo pripravili za smrt. Predramila se je in zahtevala vode. Ko je bila použila nekaj kapljic, je omahnila in zamežala. Kar začne zopet hropiti: "Proč, baron, proč od mene! Pomagajte!" Pot ji je lil po obrazu in treslo se je vse telo. Dolgo časa je ležala nezavestna. Proti jutru se je zavedela zopet in vprašala tiho, kje je. Tiho ji je začela govoriti Milica, naj bo mirna, ker je v dobrih rokah, med prijateljicama, ki jo ljubita, naj zaupa njima in ne trga obvez z glave.

"Vi ste Milica," je dejala komaj slišno.

"Seveda, in Helena je z mano. Stare znanke se shajajo." Plašno je pogledala Irma in zatisnila zopet oči. Zopet jo je predramila bolečina.

"Kaj se hlinita, hinavki!" je rekla hripavo in se obrnila v stran.

"Oh, nikar se ne vznemirjajte, gospodična, nikar se ne pre-gibajte!" jo je pogovarjala Milica, prijela rahlo za rame in jo položila na mehko posteljo nazaj. "Če želite, da pridejo druge strežnice, odideva medve." Irma je zamežala.

"Vedve mi ne bosta odpustili nikdar," je šepetala zopet in ju pogledovala po strani.

"Potem," je dejala Helena, "tudi nama nikdar ne odpusti ljubi Bog, ki nam vendar odpusti tako rad in nas čaka vedno kakor dober oče izgubljenega otroka, da bi nas zopet pritisnil na svoje srce."

"Oh, moj oče pač ni tak," je dejala Irma in zatisnila oči. V tem trenutku so se začuli brzi koraki po hodniku in z zdravnikom je vstopil v sobo gospod Majer.

Temu so zjutraj brzojvili, da je ušla hči, in po brzojavnem povpraševanju je prišel hitro ubežnikoma na sled. Zvečer je bil že v Zagrebu, a proti drugemu jutru šele je našel hčer v bolnici.

Bridko veselje je spreletelo Irmi obraz, ko je zagledala očeta skušala se je skloniti, skušala dvigniti roko, da mu jo poda, a moči ni imela več oči je uprla vanj hvaležno in proseče, dokler jih niso zalile solze. Oče bi bil objel in potegnil iz postelje v svoje naročje najdeno hčerko, da ga ni zadržal zdravnik.

"Ali mi odpustiš, papa?" je šepetala Irma.

"Vse, vse, Irma! Vse pozabljeno; samo ozdravi in vrni se!" Curkoma so mu lile solze po obrazu. Zdravnik ga je opomnil, naj odide, da se hčerka pomiri. Irma je zopet zamežala; obraz je postajal miren, ostre poteze so se mečile in na pol so se odprle stisnjene ustnice.

"Kje je papa?" je dejala čez nekaj časa. Milica jo je tolažila, da ni daleč, da se kmalu povrne, ona naj pa ostane mirna, da se ji ne shujša bolezen, ampak da ozdravi in tako najlepše razveseli očeta. Tiha radost je prisijala na blede obličje.

kako sem jaz hudobna!" je vzdihnila.

"Kdor tako misli," jo je pogovarjala Helena, "proti temu že razprostira Oče v nebesih roke, da ga objame." Začela ji je pripovedovati, kako kratko je življenje na svetu, kako smo vsi vedno v smrtni nevarnosti, o večnosti, slavi nebeški in božjem usmiljenju.

"Saj ne bom še umrla," je pošepetala Irma, ko je spoznala, kam merijo besede.

"Obe medve lahko umrjeva prej," je dejala Helena. "Ravno zaradi tega ne smemo odlasati sprave z Bogom. Kako prijetna in tolažilna je potem zavest, da pridemo k Njemu, kadar koli nas pokliče." V srce so segle Irmi prijazne besede, pritisnila je svojo roko k Helenini in pokimala, da jo razume. Umrla je še tisti dan, spravljen z Bogom, v rokah potrtega očeta in dobrih vrstnic svoje mladosti.

Zvečer so prinesli zagrebški listi med različnimi novicami poročilo o ljubavni tragediji, kako se je pripeljal mlad par, baron B. in gospodična M., v enega prvih hotelov, kako sta si čez dan ogledovala mesto in zvečer šla v gledališče, po večerji pa sta se zbesedila v svoji sobi, in naenkrat sta se začula dva strela; družina je vlomila v sobo in našla barona na divanu umirajočega, deklico pa smrtno ranjeno poleg postelje; pozornost da sta vzbudila v gostilnici takoj, ker se nista vedla kakor zaljubljeni ljudje, marveč kakor da bi se pripravljala že za srebrno poroko.

Gospod Majer je ostal v Zagrebu, da so pokopali hčer; na pogreb je prišel tudi Edvard; gospa pa je bila ostala doma.

ker bi bilo utegnito razburjenje živce škodovati njenemu zdravju.

V kratkem času se je bilo mnogo spremenilo v Gorenji vasi. Stari Čuk, gospoda doktoranda očca, je rekel tako: "Iz Gorenje vasi so študirali na Dunaju trije: eden se je pokmetil,

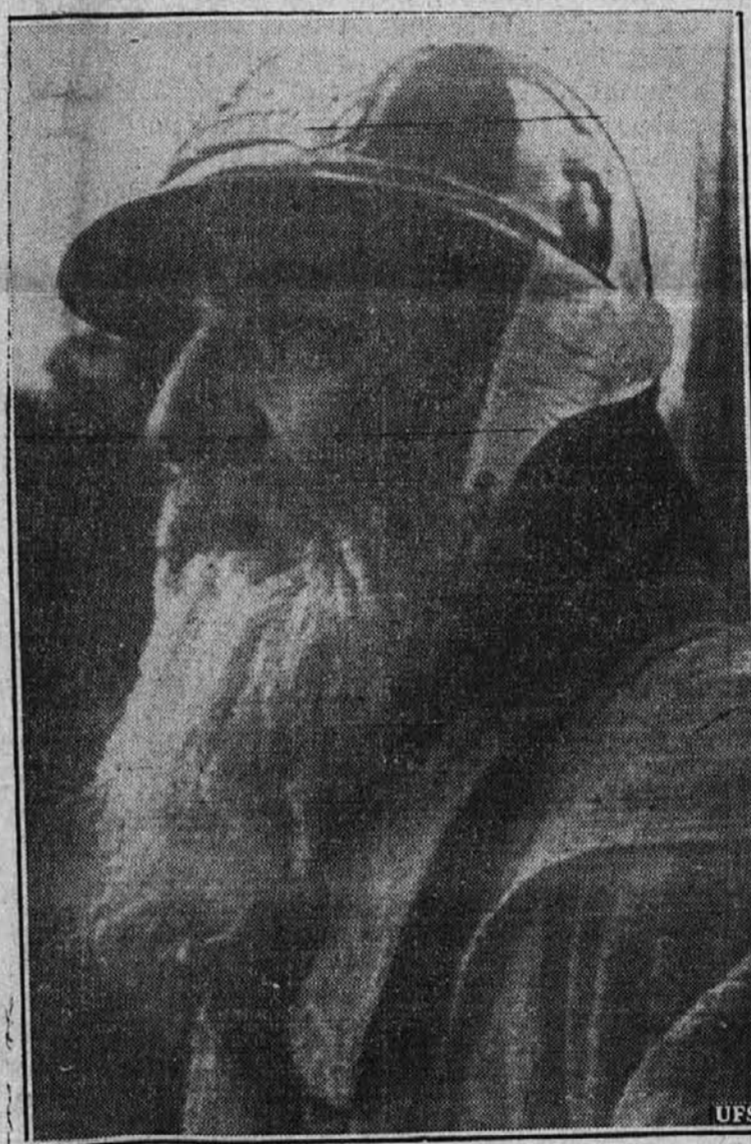
drugi se je ustrelil, moj sin pa je ostal na Dunaju, tam, kjer je cesar doma, in ima službo pri ministrih."

Istina; pisar je Radivoj v nekem ministristvu, če ni že umrl. "Zato pa!" bi dejal podkraj-ski Janez.

(Konec)

Gornja slika nam kaže ladjo, ki je bila poškodovana po ognju v newyorškem pristanišču. Od silne vročine je bilo več rešilnih čolnov zvitih. 13 trupel so že našli in pogrešajo pa še 17 mornarjev.

Zanimiva slika nam kaže ruskega starčka po imenu Ivan Linkov, ki se je kljub svoji starosti odločil, da stopi v ladi na pomoč in se je ponudil, da bo čeval kolektivno farmo v vseh slučajih sovražnega napada.

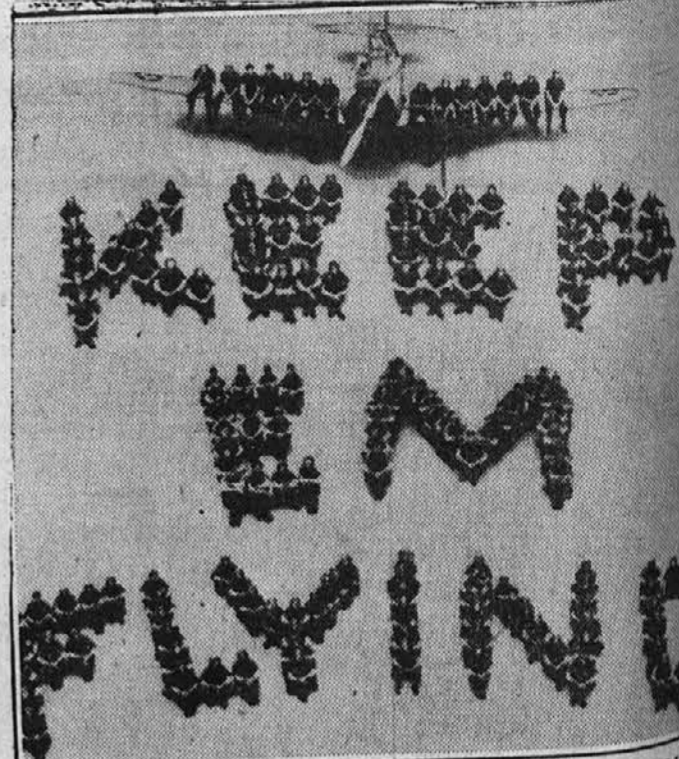
Ministerski predsednik Churchill pozdravlja posadko neke druge angleške ladje z dvignjenjem dveh prstov v obliki črke 'V' (Victory).

Baron Kuchiro Hiramama, ki nam ga predstavlja gornja slika je bil član japonskega kabineta in je bil od atentatorja obstreljen. Spadal je k zmirni struji.

Gornja slika nam kaže nemške vojake v ruskem ujetnistvu, ko si prizigajo cigarete, katere so dobili od ruskih vojakov. Slika je z bojišča v Ukrajini, kjer je bilo do 20.000 Nemcev ubitih in zajetih.

Geslo ameriških letalcev. — Kadetje na Marine Fieldu v Kaliforniji so se postavili v pozicijo, da bi preberete njih geslo "Keep 'Em Flying." Slika je bila sneta pred hangarjem letalske šole.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jambor Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši in najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, boleznine in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. leta starosti in otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate za pokojnino od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član, ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pejasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

NAZNANILO

Vsem odjemalcem, prijateljcem in znancem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore in sicer

16021 Waterloo Rd.

Ob tej priliki se zahvaljujem vsem svojim odjemalcem za naklonjenost. Priporočam se vsem odjemalcem, prijateljcem in znancem za nadaljno naklonjenost. To bodoče vam bom nudil najboljšo delo in popolno točno postrežbo. Se priporočam, vdani

FRANK KURE

GENERAL TINING, ROOFING and FURNACE WORKS
16021 Waterloo Rd. KE 7190

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

FOR DEFENSE

BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS

BUY AT YOUR POST OFFICE